

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010001
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému A. E., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom S., t. č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, trestne stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 24. júla 2019, prejednal odvolanie obžalovaného A. E. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. marca 2019, sp. zn. 2T/1/2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. písm. d) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. E., nar. XX.X.XXXX

u z n á v a v i n n ý m , že

dňa 27.04.2016 v bližšie nezistenom čase od 08.00 hod. do 19.00 hod. v S. na ulici S. horou na parcele č. XXXX/X vnikol do riadne uzamknutého, neobývaného, rozostavaného rodinného domu tak, že nezisteným spôsobom a predmetom za použitia násillia vypáčil plastové balkónové dvere, následne vošiel dnu na stavbu rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks vřtačku zn. Triton, nezisteného výrobného čísla a 1 ks dvojbaterkovú šrobovačku nezistenej značky a nezisteného výrobného čísla, ďalej sa presunul do pivnice rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks bicykel značky Merida s označením Kalahari 590, nezisteného výrobného čísla rámu, 1 ks indukčnú zväračku nezistenej značky a výrobného čísla a 1 ks karbobrúsku značky Bosh, nezisteného výrobného čísla, čím spôsobil poškodenému R. L. škodu poškodením vo výške 110,- euro a škodu odcudzením vecí v celkovej výške 415,- euro, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T/18/2016 zo dňa 18.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To/89/16 zo dňa 13.02.2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. k), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. marca 2019, sp. zn. 2T/1/2017 bol obžalovaný A. E. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 27.04.2016 v bližšie nezistenom čase od 08.00 hod. do 19.00 hod. v S. na ulici S. horou na parcele č. XXXX/X vnikol do riadne uzamknutého, neobývaného, rozostavaného rodinného domu tak, že nezisteným spôsobom a predmetom za použitia násillia vypáčil plastové balkónové dvere, následne vošiel dnu na stavbu rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks vřtačku zn. Triton, nezisteného výrobného čísla a 1 ks dvojbaterkovú šrobovačku nezistenej značky a nezisteného výrobného čísla, ďalej sa presunul do pivnice rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks bicykel značky Merida s označením Kalahari 590, nezisteného výrobného čísla rámu, 1 ks indukčnú zväračku nezistenej značky a výrobného čísla a 1 ks karbobrúsku značky Bosh, nezisteného výrobného čísla, čím spôsobil poškodenému R. L. škodu poškodením vo výške 110,- euro a škodu odcudzením vecí v celkovej výške 415,- euro,

pričom bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1 T 18/2016 zo dňa 18. 04. 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3 To 89 /16 zo dňa 13. 02. 2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 5, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého trestu bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal písomne odvolanie obžalovaný. Dodatočne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Týmto ako zvolený obhajca obžalovaného A. E. bližšie odôvodňujem naše odvolanie (odvolanie voči rozsudku sme písomne podali v zákonom stanovenej lehote s možnosťou jeho ďalšieho zdôvodnenia) voči rozsudku Okresného súdu v Prievidzi Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 25.03.2019 v konaní č. k. 2T 1/2017 a to z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku. Z hľadiska rozsahu odvolania, toto odvolanie smeruje len voči výroku o treste, výrok o vine týmto odvolaním nie je dotknutý. Odvolanie nesmeruje proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Podanie odvolania odôvodňujem nasledovne:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný súdom za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že "dňa 27.04.2016 v bližšie nezistenom čase od 08.00 hod. do 19.00 hod. v S. na ulici S. horou na parcele č. XXXX/X vnikol do riadne uzamknutého, neobývaného, rozostavaného rodinného domu tak, že nezisteným spôsobom a predmetom za použitia násillia vypáčil plastové balkónové dvere, následne vošiel dnu na stavbu rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks vřtačku zn. Triton, nezisteného výrobného čísla a 1ks dvojbaterkovú šrobovačku nezistenej značky a nezisteného výrobného čísla, ďalej sa presunul do pivnice rodinného domu, odkiaľ odcudzil 1 ks bicykel Merida s označením Kalahari 590, nezisteného výrobného čísla rámu, 1 ks indukčnú zväračku nezistenej značky a výrobného čísla a 1 ks karbobrúsku značky Bosh, nezisteného výrobného čísla, čím spôsobil poškodenému R. L. škodu poškodením vo výške 110,- Eur a škodu odcudzením vecí v celkovej výške 415,- Eur, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1T/18/2016 zo dňa 18.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To/89/2016 zo dňa 13.02.2017 uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2

písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona", za čo bol v napadnutom rozsudku odsúdený podľa § 212 ods. 4, § 38 ods. 5, § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podanie odvolania odôvodňujeme tým, že ako obhajoba máme zato, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona týkajúce sa zásad ukladania trestov a že teda uložený trest sa nám javí ako trest neprímerane prísny a teda nie spravodlivý. Zároveň súdu vyčítame, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo vzťahu k uloženému trestu.

Podľa § 34 ods. 4) Trestného zákona „Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy“.

Máme zato, že s prihliadnutím na priznanie obvineného a úprimné oľutovanie svojej trestnej činnosti tomuto svedčí poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Súd v rámci odsudzujúcej výrokovej vety nezobral do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu počas konania pred súdom prvého stupňa uzatvoril s poškodeným dohodu o náhrade škody, na základe ktorej dobrovoľne v tam dohodnutom rozsahu nahradil spôsobenú škodu (o tejto skutočnosti sme predložili súdu písomný doklad v menovanej dohody). Súd tak podľa nášho názoru obžalovanému mal správne priznať najmenej dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona, čím by došlo k zmene pomeru medzi poľahčujúcimi a príťažujúcimi okolnosťami s následnou potrebou aplikácie § 38 ods. 3 Tr. zákona (dávame súdu do pozornosti tú skutočnosť, že ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona vylučuje súčasné použitie § 38 ods. 4 Tr. zákona, avšak nevylučuje použitie § 38 ods. 3 Trestného zákona v prípade, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi).

Pri hodnotení konania obžalovaného je potrebné zobrať do úvahy aj okolnosti, ktoré ho spočiatku viedli k čiastočnému popieraniu svojej trestnej činnosti a to snaha preukázať spoluúčasť svedka Z. na predmetnej trestnej činnosti.

Je síce pravdou, že súd uložil obžalovaného nepodmienečný trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona pod dolnú hranicu zákonného rozpätia trestnej sadzby, sme však toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu, pomery páchatela, nízku výšku spôsobenej škody a skutočnosť, že škoda bola nahradená nie je v rámci jeho prevýchovy potrebné na neho pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody a to hoc pri samej dolnej hranici resp. v takej výmere, aký bol uložený napadnutým rozsudkom.

Napriek tomu, že súd pozná právo ako i legislatívny proces si obhajoba dovolí pred krajským súdom zdôrazniť, že v praxi orgánov činných v trestnom konaní boli v minulosti nejasnosti s právnou kvalifikáciou krádeže vlámaním, pri ktorej bola spôsobená škoda malá, pričom podľa stanoviska NS SR, publikovaného pod č. 116 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov 6/2012 takéto konanie sa malo kvalifikovať ako zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona.

Od roku 2018 sa objavujú legislatívne pokusy o prelom vyššie uvedeného stanoviska NS SR a to formou návrhu na zmenu zákona, pričom túto zmenu mal priniesť vládny návrh zákona o výkone rozhodnutia o zaistení majetku a správe zaisteného majetku a zmene a doplnení niektorých zákonov (parlamentná tlač 854, dátum doručenia 09.02.2018), ktorý navrhoval, aby § 138 písm. e) znelo "e) vlámaním okrem trestného činu krádeže podľa § 212". Vyššie uvedený legislatívny návrh k dnešnému dňu neuspel.

Ďalším, avšak už úspešným pokusom bol zákon zo dňa 26.06.2019, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (išlo o vládny návrh zákona v parlamentnej tlači pod č. 1427 s dátumom doručenia 23.04.2019), podľa ktorého pri spáchaní trestného činu krádeže vlámaním, pri ktorom je spôsobená škoda malá, tento skutok nebude kvalifikovaný ako zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona (pozn. nová úprava) v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona.

Podľa predkladateľa predmetného návrhu pôvodná prax nezodpovedala požiadavke

primeranosti trestu z hľadiska jeho výmery a bolo potrebné odstrániť pochybnosti pri určovaní trestu a jeho výmery.

Obhajoba uvádza, že vyššie uvedený zákon bol schválený NR SR zo dňa 26.06.2019, podpísaný prezidentkou dňa 10.07.2019 s tým, že dátum účinnosti predmetného zákona je 01.08.2019.

Napriek tomu, že v čase písania tohto podania zákon zo dňa 26.06.2019, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. ešte nie je účinný (avšak je schválený, podpísaný a zaslaný na zverejnenie v zbierke zákonov SR) obhajoba má zato, že súd v prípade obžalovaného by mal už brať do úvahy vytýkané námietky a to najmä z hľadiska požiadavky primeranosti a teda by mal posudzovať skutok obžalovaného ako prečin a nie ako zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, čo by v konečnom dôsledku malo za následok aj odpadnutie potreby použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona.

Poukazujeme nato, že z aktuálneho odpisu registra trestov obvineného ako i samotného výkonu trestu odňatia slobody u obvineného vyplýva, že tento v súčasnosti vykoná trest odňatia slobody mu uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 1T/18/2016 zo dňa 18.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín č. 3To/89/2016 zo dňa 13.02.2017 v trvaní 3 (tri) roky.

Nemožno opomenúť aj tú skutočnosť, že aj v konaní 1T/18/2016 išlo o skutok krádeže vlámaním so spôsobenou škodou malou, ktorý by podľa legislatívy platnej od 1.08.2019 bol kvalifikovaný ako prečin a nie ako zločin, čo by malo za následok výrazne nižšiu trestnú sadzbu a miernejší trest.

S poukazom na vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Prievidza a doteraz ešte pomerne dlhý nevykonaný zvyšok nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako i legislatívnu zmenu v podobe zákona zo dňa 26.06.2019 máme zato, že obžalovanému v rámci tohto konania nie je potrebné ukladať ďalší nepodmienečný trest a že trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela dostatočný a že súd mal- zvoliť postup podľa § 44 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme teda odvolaciemu súdu v Trenčíne, aby napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku v časti výroku o treste zrušil a sám vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol a to tak, že podľa § 44 Trestného zákona upustí od uloženia ďalšieho trestu s poukazom na predchádzajúci odsudzujúci rozsudok.

Ak podľa názoru súdu v prípade obžalovaného postup podľa § 44 Trestného zákona neprichádza do úvahy, navrhujeme uloženie trestu odňatia slobody v nižšej výmere ako pôvodne uloženéj, pričom navrhujeme prioritne zvažovať uloženie podmienečného trestu.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol vyhovieť podanému odvolaniu.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

V súvislosti s podaným odvolaním obžalovaného vo vzťahu k rozsahu prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu podľa § 317 ods. 1 Tr. por. považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že hoci obhajoba výslovne vymedzila rozsah odvolania len na výroky o uloženom treste, v zmysle § 62 ods. 2 Tr. por. odvolací súd z titulu podaného odvolania bol povinný preskúmať aj správnosť výroku

o vine, keďže v dôvodoch odvolania bolo namietané aj právne posúdenie skutku, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ ide o odvolateľom namietané právne posúdenie zisteného skutku v predmetnej trestnej veci, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na znenie nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák., účinného v čase spáchania skutku, ako aj v čase vyhlásenia tohto rozsudku (ďalej len „Tr. zák.“, ak nie je uvedené inak), na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Ustanovenie § 212 Tr. zák. uvádza nasledovné:

(1) Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- a) čin spácha vlámaním,
- b) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia,
- c) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
- d) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
- e) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
- f) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

(3) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo
- c) z osobitného motívu.

(4) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) na mieste poživajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu,
- d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu,
- e) tým, že taký čin zorganizuje, alebo
- f) na chránenej osobe.

(5) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,
- b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo
- c) za krízovej situácie.

Podľa § 138 Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

- a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,
- b) po dlhší čas,
- c) surovým alebo trýznivým spôsobom,
- d) násilím, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,
- e) vlámaním,
- f) ľstou,
- g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,
- h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,
- i) organizovanou skupinou, alebo
- j) na viacerých osobách.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že účelom ustanovenia § 212 Tr. zák. je chrániť vlastnícke právo k veciam každého pred konaním iných osôb, ktoré by si chceli tieto veci prisvojiť tým, že sa týchto vecí zmocnia.

Pokiaľ ide o formuláciu odsekov 1 a 2 ustanovenia § 212 Tr. zák., je nepochybné, že tieto ustanovenia upravujú podmienky, za splnenia ktorých deliktuálne konanie, ktorým je prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením, sa po formálnej stránke napĺňa znaky činu, sankcionovateľného podľa ustanovení Trestného zákona, teda znaky trestného činu. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že nie každé prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením sa napĺňa pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. (viď § 50 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov - Zákon o priestupkoch), nakoľko k prisvojeniu si cudzej veci jej zmocnením sa musia pristúpiť minimálne ďalšie skutkové okolnosti, uvedené v ustanovení § 212 ods. 1, 2 Tr. zák., aby bolo možné prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením sa veci kvalifikovať ako trestný čin krádeže.

Keďže s poukazom obsah citovaných ustanovení § 212 ods. 1, 2 Tr. zák. a s poukazom na vyššie uvedené je nepochybné, že ustanovenia odsekov 1 a 2 §-u 212 Tr. zák. upravujú len ďalšie skutkové okolnosti, za splnenia ktorých prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením sa deliktuálne konanie sa má formálne kvalifikovať ako trestný čin, podľa názoru odvolacieho súdu nemôže ísť v prípade ustanovení odseku 1 a odseku 2 §-u 212 Tr. zák. o vzťah špeciality, ale ide len o vyjadrenie alternatív, za splnenia ktorých je možné prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením sa po formálnej stránke kvalifikovať ako delikt, sankcionovateľný podľa Trestného zákona, teda ako trestný čin. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že samotné prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením sa (ako nepochybne protiprávne konanie) bez naplnenia ďalších skutkových okolností, uvedených v odsekoch 1 a 2 §-u 212 Tr. zák. nemôže byť v zmysle § 6 Tr. zák. posúdené po formálnej stránke ako trestný čin.

Pokiaľ ide o podmienky uvedené v ustanoveniach § 212 ods. 1, 2 Tr. zák., niet zrejme pochyb o tom, že podmienky uvedené v ustanovení § 212 ods. 2 Tr. zák. môžu byť splnené aj kumulatívne (napríklad páchatel si prisvojí cudziu vec, že sa jej zmocní, čin spácha vlámaním - písm. a), bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať vec násilím - písm. b) a čin spácha, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý - písm. f). Preto niet žiadneho rozumného, logického a ani právneho argumentu z hľadiska aj ústavne konformného výkladu účelu ustanovení § 212 ods. 1, 2 Tr. zák. vymedziť podmienky, za ktorých prisvojenie si cudzej veci jej zmocnením sa je po formálnej stránke nevyhnutné posudzovať ako trestný čin (§ 6 Tr. zák.) aj pri kumulatívnom splnení podmienky uvedenej v § 212 ods. 1 Tr. zák. (spôsobenie malej škody) vo vzťahu k podmienkam vymedzeným v ustanovení § 212 ods. 2 Tr. zák.

Tomuto výkladu v celom rozsahu zodpovedá aj znenie ustanovení § 212 ods. 3, 4 a 5 Tr. zák., ktoré svojou formuláciou stavajú bez akýchkoľvek pochybností na rovnocennú úroveň ustanovenia odsekov 1 a 2 § 212 Tr. zák.

S poukazom na uvedené sa preto tento senát odvolacieho súdu nemôže stotožniť s právnym názorom okresného súdu v napadnutom rozsudku, podľa ktorého v prípade spôsobenia škody (§ 125 ods. 1 Tr. zák.), kvalifikovanej ako malá škoda, by mala prichádzať do úvahy jedine kvalifikácia takéhoto činu podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., vylučujúca aplikáciu aj ustanovení § 212 ods. 2 Tr. zák. Takémuto výkladu zjavne bráni aj samotné znenie kvalifikovaných skutkových podstát, uvedených v ustanoveniach odsekov 3, 4, 5 §-u 212 Tr. zák., ktoré ustanovenia nepochybne a celkom jednoznačne prikazujú to, že podľa týchto ustanovení sa posudzujú aj konania páchatel'a, napĺňajúce pojmové znaky ustanovenia § 212 ods. 2 Tr. zák. („... ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 ...“ - bez akejkoľvek výnimky spáchania činu aj vlámaním podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Na základe vyššie uvedených úvah a po preskúmaní veci preto odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zák. posúdil skutok, spáchaný obžalovaným ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. Podľa právneho názoru tohto senátu odvolacieho súdu právne posúdenie činu podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. pod seba subsumuje všetky pojmové znaky predmetného činu obžalovaného bez nutnosti použitia odseku 4 písm. b) v spojení s ustanovením § 138 písm. e) Tr. zák.

Tento senát odvolacieho súdu si v tomto prípade uvedomuje, že sa týmto svojím rozhodnutím odkláňa od právnych záverov stanoviska, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod číslom 116/2012 (ďalej len R 116/2012, ak nie je uvedené inak). Podľa názoru tohto senátu v uvedenom stanovisku absentuje, ako sa vyporiadať so zákonnou úpravou kvalifikovaných skutkových podstát v odsekoch 3, 4, 5 §-u 212 Tr. zák., ktorá zákonná úprava prikazuje tieto kvalifikované podstaty aplikovať alternatívne na odsek 1 alebo 2 § 212 Tr. zák. Podľa názoru tohto senátu pri výklade použitom v publikovanom stanovisku by mohla nastať situácia, vykazujúca rozpor s článkom 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie, kedy podľa tohto výkladu páchatelovi, ktorý si prisvojil cudziu vec, čin spáchal vlámaním a spôsobil malú škodu, by podľa osobitnej časti Trestného zákona hrozil trest odňatia slobody na tri roky až desať rokov a páchatelovi, ktorý si prisvojil cudziu vec, čin spáchal vlámaním a spôsobil väčšiu škodu (väčšia škoda fakticky konzumuje malú škodu), ktorý čin napĺňa všetky pojmové znaky trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., by podľa osobitnej časti Trestného zákona napriek spôsobeniu vyššej škody paradoxne (a podľa názoru tohto senátu aj v rozpore s článkom 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie) hrozil trest podstatne nižší trest, a to trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok trpí vadou podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., pre ktorú bolo potrebné zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

S poukazom na to, že podľa názoru odvolacieho súdu nové rozhodnutie možno v prejednávanom prípade urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, odvolací súd rozhodol sám rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti. Pri svojom rozhodnutí odvolací súd vychádzal z rozhodných správnych skutkových zistení okresného súdu, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa. Odvolací súd v danom prípade s poukazom najmä na kriminálnu minulosť obžalovaného, majúci na zreteli spôsobenie pomerne nízkej škody, ktorá bola uhradená, dospel k záveru, že miernejší, než nepodmienečný trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby, by v prípade obžalovaného nezodpovedal účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.